

ಮೆಸೇಜನ್ನು ಎದುರೊಡ್ಡಿದೆ. ಇಸಕೊಂಡು ನೋಡಿದೆ. ಉದ್ದಾನದ್ದ ಬರೆದಿದ್ದಳು. ಸುಮ್ಮನೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದೆ. ಆ ಮುಂದಕ್ಕೆ, ನನ್ನ ವ್ಯವಧಾನದ ಧ್ಯಾನವೇ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು!

‘ಡ್ಯಾಡ್... ನಾನು ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ಅನಿರುತಂ ಜೊತೆ ಸುಖವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಮ್ಮನ ಒತ್ತಾಯದ ಮೇರೆಗೆ ಅಲೇಕ್ಸ್‌ನಿಂದ ವಿಮುಖಗೊಂಡಿದ್ದೆ... ಇವನಿನ್ನೂ ಹುಡುಕುಡುಗು ಹುಡುಗ. ಗಂಡಸಲ್ಲ... ನಾನು ನಿನ್ನ ವಯಸ್ಸಿನ ಗಂಡಸರೊಡನೆ ಇರಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಅರ್ಥವಿರುವುದೇ ನಡುವಯಸ್ಸು ಗಂಡಸರೊಡನೆ... ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮುರಿದರೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬೇಡಿ... ನನಗೆ ನನ್ನ ಸಂತೋಷ ಮುಖ್ಯ...’ ಸಿಡಿಲಂತಹ ಸಿಡಿಲನ್ನೇ ಬರೆದು ರವಾನಿಸಿದ್ದಾಳೆನ್ನಿಸಿ ರಾಚಿಬಂತು! ಮನಸು ಭೋರ್ಗರೆಯಿತು.

ಕಡೆಗೂ, ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನೇರಚಿದನೋ, ಇದ್ದಲ್ಲೇ ಕೈಚೆಲ್ಲಿದನೋ... ಬಲು ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

★ ★ ★

ಆಘಾತದ ನಡುವೆಯೇ ಎದ್ದು ಬಾಲ್ಕನಿಗೆ ಸರಿದೆ. ‘ಲೇಟ್ಸ್ ಗೋ ಇನ್ವ ದಿ ಡೆಕ್...’ ಅಂತಂದು, ಮಧುಕರಿಗೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸಹೇಳಿದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಹಿಂದೆ ಹಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲೇಕ್ಸ್‌ನ ಎರಡೂ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಬೆನ್ನಿಗಂಟಿ ಬಂದವನ್ನಿಸಿದವು. ಬೆಳ್ಳಂದೂರುಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಆಲ್ಮೋಸ್ಟ್ ಮುಳುಗಿದ್ದಂತಿದ್ದ ಬಾಲ್ಕನಿಯು, ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನು, ಒಟ್ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಿನೊಳನೀಡಿ ಮುಳುಗಿಸಲಿಕ್ಕೆದೆಯನ್ನಿಸಿತು. ಕೆರೆಯೆಂಬ ಕೆರೆ ಹೊಕ್ಕರೂ ಆಕಾಶದಿಂದೆರಗಿ ಬಂದ ಸಿಡಿಲಿನುರಿ ತಗ್ಗಿತೆ ಎಂದನಿಸುವುದಾಯಿತು. ‘ಎಲ್ಲಿ, ನಿನ್ನ ಮೊಬೈಲಲ್ಲಿ ಕೊಡು...’ ಎಂದು ಮಧುಕರಿಯು ಕೈಫೋನನ್ನು ಇಸಕೊಂಡು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಐಕ್ಯಾಳ ಮೆಸೇಜೊಳಕ್ಕಳಿದೆ. ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿರುವುದೇ ನಡುವಯಸ್ಸು ಗಂಡಸರೊಡನೆ... ಥೂಥುಥು, ಹುಚ್ಚು ತಾನೇ?! ಛಲವಿಲ್ಲದ ಮಾತು! ಯಾರಾದರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ? ಎರಡು ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆಂಬ ಗೊಡವೆ ಬೇಡವೆ? ಯೋಚನೆಗಳು ಮುಗಿಬಿದ್ದವು. ‘ಸುಮ್ಮನೆ ಇಷ್ಟೇಕೆ ಟೆನ್ಷನ್ ಮಾಡಿಕೋತೀ, ಮೋದ್? ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಅಂತ ಈಗ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಿರಬಹುದು... ಯಾರಿಗಾದರೂ ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲವಾ?’ ಅಂತನ್ನುತ್ತ ಮಧುಕರಿ, ಮಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಡಿದೆ. ‘ಈಗ ನಿನ್ನ ಫೈಂಡ್ ಅಲೇಕ್ಸ್‌ನನ್ನೇ ನೋಡು... ನಿನ್ನ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಹುಡುಗಿಯೇನು ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕವಳೇ? ಮಗಳಂತನಿಸೋಲ್ಲ?’ ಎಂದು, ಬಂದೆರಗಿದ ಸಿಡಿಲ ಸಮಕ್ಕು ಖುದ್ದು ಸಿಡಿಯುತ್ತಲಾಡಿದೆ. ಅಥವಾ, ಸಿಡಿಲಿನ ಮಡಿಲಿಗೆ ಕೈಯಿಕ್ಕಿ ಕಾವು ಗುಡಿಸುವಂತಾಡಿದೆ. ರೇಗಿಹೋಯಿತು. ‘ಜಸ್ಟ್... ಟ್... ಸ್ಟಾಪ್... ಏನೇನೋ ಮಾತಾಡಬೇಡ...’ ನಾನೂ ಅಬ್ಬರಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ‘ನಿನ್ನ ಮಗಳನ್ನ ಸರಿ ಅನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ತಪ್ಪಿನ ಪುರಾವೆ ಕೊಡಬೇಡ!’ ಹೀಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನನ್ನ ಮೈಯೊಡನೆ, ಬಾಲ್ಕನಿಯ ನೆಲವೂ ಮೇಲಿನ ಬಾನೂ – ಒಡನೊಡನೆ ಕೂಪಿಸಿದವು. ಕೆರೆಯ ನೀರೊಳಗೆ ಲೋಲಕಲ್ಲೊಲವುಂಟಾಯಿತು. ಇಷ್ಟಾದ ಮೇಲೆ, ಕೆಲಹೊತ್ತು – ಮಧುಕರಿ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇರಗೊಟ್ಟು, ಮಾತನಾಡದೆ ಕೆರೆಯನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಳಿದ. ‘ಈ ಐಕಿಗೆ ಯಾಕೆ ಇಂಥ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ – ಹೇಳು ಮಧೂ... ನಾನೇನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇಂತ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಪರಿಪಾಟಲಾಗುತ್ತಿದೆ?’ ಚಿಂತೆಯೊಡನೆ ಉಮ್ಮಳಿಸಿದ ಅಳಲನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಲಾಗದೆ ಹೇಳಿದೆ. ಕೆರೆಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೋಡಿಯಾಗಿ ಇಳಿದೆ. ನನಗೆ ತಪ್ಪನಿಸಿದ್ದು, ಇವನಿಗನ್ನಿಸದೆ... ಅಂತೆಲ್ಲ ಕಳವಳಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು.

‘ಸುಮ್ಮನಿರು ಮೇಡಂ... ಇಲ್ಲಿದ್ದೀರಾ? ನಿಮಗೋಸ್ಕರ ಎಲ್ಲ ಕಡೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬಂದೆ...’